

ИЗТОКЪ

Редактори: Г. П. Арнаудовъ
П. Димитровъ

СЕДМИЧНИКЪ ЗА СТОПАНСКИ, ОБЩЕСТВЕНЪ И КУЛТУРЕНЪ ЖИВОТЪ

Редактира комитетъ

Истина и правда

Презъ вѣковетъ — до днесъ, при насъ, достига вѣчната вълна — борбата на истината съ лъжата, борбата на светлината съ мракътъ, съ измамата, съ подлостта човѣшка. Борби, жертви, кърви и изпитания бележатъ пътя на човѣка и обществата, презъ безкрайнитъ страници на историята.

Олицетворителя на вѣчния стремежъ къмъ правда, къмъ братство, къмъ разуменъ, красивъ и смисленъ човѣшки животъ — носителя на божественния промисълъ за живота и предназначението на човѣка, Исусъ-човѣкъ-идеалъ, Христосъ-Синътъ Божий, пренесе тѣлото си въ жертва на човѣшката глупостъ, на земната заблуда и лъжа.

Отрекоха Го, унизиха Го, осжди Го земниятъ, човѣшки съдъ — убиха Го. Вината и грѣхътъ Му бѣха: любовта къмъ човѣка, живота Му въ правда и търсенето на истината. Отрече Той, една действителностъ — лъжлива, изпълнена съ фалшъ; отрече управницитъ — лъжливи ласкатели на народа, престъпници и демагози... отрече фарицейщината...

Но живота Му остана и ще пребъде средъ хората. Останаха дѣлата Му — красиви и силни. Останаха думитъ Му, превърнати въ дѣло. А дѣлото Му бѣ — изкупление и саможертва за човѣшкитъ слабости и грѣхове.

Върата на човѣка въ Неговата сила, въ Неговата истина и правда Го възкресиха. Възкрѣсна истината, защото е вечна и свѣта. Възкрѣсна името Му, защото е символъ на красивия и смисленъ човѣшки животъ.

Върва човѣка, върватъ народитъ въ Него. Ще бѣде вечно името Му, защото сж вечни дѣлото и живота Христови.

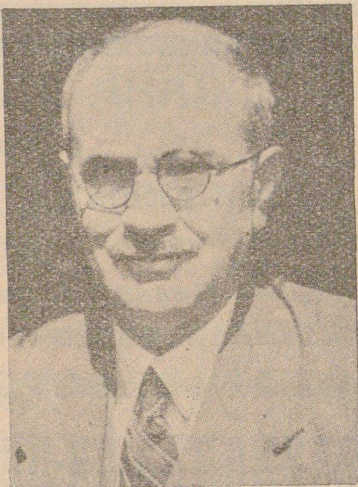
А дѣлото и живота Му бѣха — истина и правда!

Христосъ Възкресе!

„Изтокъ“

Проф. М. Арнаудовъ за Д-ръ Ив. Селимински

Една голѣма личностъ, между многото, които Сливенъ роди и открил, всредъ величие и героизъмъ, върху фона на Възраждането ни, това е Д-ръ Ив. Селимински. Неговото дѣло до скоро бѣше извѣстно на малцина само, проумѣли смисъла на новата ни история. Неотдавна Академията на Наукитъ разгледа и реши да издаде голѣмия трудъ на ректора на университета

проф. М. Арнаудовъ

върху живота и дѣлото на Селимински.

Името на автора на този трудъ, съ неговитъ досегашни изследвания въ областта на българския фолклоръ и върху живота и творчеството на голѣмитъ фигури отъ Възраждането, като Раковски, Априловъ и Неофитъ Бозвели, е достатъчно доказателство, че и личността на Селимински — неговия животъ, дѣло и идеи, сж вече научно изследвани и ще бждатъ достойно изнесени предъ обществото.

Ценейки заслугата на г. Арнаудовъ, като изследовател на нашия голѣмъ съгражданинъ, помолихме го да даде нѣкой освѣтление за читателитъ на „Изтокъ“, върху своя наученъ трудъ, която ни молба, той, съ свойствената си любезностъ, щедро удовлетвори.

... Пролѣтното софийско слънце хвърга малки, живи петна върху пода и стени въ уютния кабинетъ на г. професора. Томове книги, много книги сж отежнѣли по библиотечнитъ рафтове, покриващи стени въ стаята. Две маси сж отрупани съ книги и списания.

СЛИВЕНЦИ
ВЪ ПОЛЕТО НА МУЗИКАТА.

Димитъръ Неновъ — Единъ отъ най-талантливитъ и голѣми солисти пиянисти, чието участие въ голѣмитъ музикални тържества е винаги търсено и заслужено оценявано. Той е ръководителъ на музикалния отдѣлъ на Радио София.

Книги по столоветъ... книги на всѣкъде.

— Сливенъ, Котелъ... обичамъ ги тѣзи балкански градове; близки ми сж, защото тѣ сж гнѣздата на най-чистата, даровита и предприемчива българщина. — Така започваме нашия разговоръ съ любезния домакинъ.

— Какво е Вашето разбиране за епохата на Възраждането и за нейнитъ създатели, между които е и Селимински, и какъ схващате дѣлото на последния, г. професоре?

— Оценката и разбиранята си за епохата на Възраждането съмъ изложилъ въ нѣколко трудове. Споредъ менъ, нѣкои отъ най-крупнитъ творци на тази епоха, като Паисий и Бозвели, сж толкова голѣми за националното ни опазване, че заслужаватъ и трѣбва да бждатъ канонизирани и издигнати до национални свѣтци отъ родната ни Черква. Тѣхнитъ заслуги къмъ народа ни сж неосечени. Какво по-голѣмо чудо отъ това, да възкреснишъ и тласнешъ къмъ исторически животъ единъ забравенъ, обезвѣренъ и падналъ въ собственото си съзнание народъ?

Специално за Селимински ще кажа, че той е една крайно интересна личностъ. Трудътъ ми върху него се състои отъ около 25 коли (400 страници) и е раздѣленъ на 15 глави, които обхващатъ неговото детинство, образованието му въ Мала-Азия, дейността му въ Сливенъ, живота му въ Ромъния и Гърция, участието му въ Кримската война, заслугитъ му по черковнитъ въпроси и разнообразнитъ му културно-исторически и социално-философски идеи. Книгата за този необикновенъ българинъ ще бѣде издадена отъ Академията на Наукитъ, вървамъ още тази година.

Разгрѣщаме съ г. професора ржкописнитъ коли, грижливо написани, въ които неговото вѣщо перо е обрисувало още единъ великъ българинъ, още едно красиво дѣло отъ родната ни история.

— Ако сждбата на голѣмитъ българци въ миналото, продължава г. Арнаудовъ, зависи премного отъ случайнитъ обстоятелства на епохата, Селимински упорито се домогва да наложи своя идеалъ и да се освободи по възможностъ отъ всичко капризно на промѣнливитъ условия. Въ тази сила на волята, тая твърдостъ на характера и въ това единство и последователностъ на живота, се крие рѣдкото обаяние на този необикновенъ духъ въ Възраждането.

Като философски умъ, съ това историко-обществено освѣтление на българския народъ презъ 19 в., Селимински стои на висота, която никой другъ не достига, дори за нашето време, гдето сж на лице интереси и фактори отъ свършено различенъ родъ, не намѣрили още своето философско-историческо прояснение. Неговата личностъ съдържа нѣщо пророческо, съ тоя горещъ патосъ и тая афористичностъ на мненията. Отъ съчиненията му тепърва ще има да черпимъ поука върху дългътъ си къмъ родъ и родина и върху смисъла на нашето национално и културно Възраждане. Селимински трѣбва да бѣде четенъ не само като човѣкъ на миналото, но и като вдъхновителъ на настоящето. Темпераментътъ и прозренията му придаватъ

Дано и азъ да доживѣя, макаръ и въ дълбока старостъ, да превѣржа съ ржгетъ си ранитъ поне на одного, падналъ за родината българинъ, та тогава да издѣхна.

Едничкото ми възделенно желание не е било друго, освенъ да допринеса както приживе, гѣй и посмърти за просвѣтата и процвѣта на българския народъ.

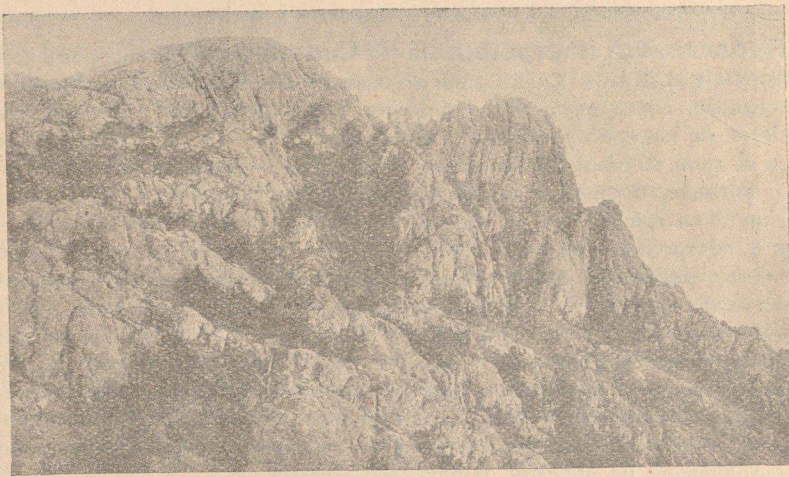
Д-ръ Ив. Селимински

Стопанство и туризъмъ

Туристическитъ пжтувания, по сешенията на красиви, забележити и нови мѣста, това силно развито въ последнитъ години, желание на културния човѣкъ да отиде на всѣкъде, кждето неговитъ материални възможности му позволяватъ, тѣзи полезни и модерни, едновременно, пжтувания, могатъ да бждатъ сигуренъ източникъ за обогатяване на дадена държава или градъ, надарени отъ природата и историята съ красоти и забележителности. Достатъчно е само, гражданитъ и тѣхнитъ власти, да покажатъ умѣ-

ло, да рекламиратъ сполучливо това, което градоветъ, селата и мѣстноститъ имъ притежаватъ, да положатъ необходимитъ грижи, за създаване удобства, улеснения и всички онѣзи условия, които ще привлѣкатъ любопитния посетителъ, ценителя на природата.

Не малко държави, съ не повече хубости и привлекателности отъ България, иматъ голѣми годишни приходи само отъ чужденци и туристи. Не малко градове, като Сливенъ, създаватъ поминѣкъ на значителна частъ отъ населението

Вр. „Малка Чаталка“ — единъ отъ живописнитъ върхове на Синитъ камани.

си, чрезъ своитъ природни хубости. Последнитъ, съ посвѣтенитъ върху тѣхъ грижи и създадени материални удобства, могатъ да израстнатъ като истински приходоизточници, като народни богатства.

Нека посочимъ следнитъ два примера: Франция презъ 1929 г. е била посѣтана отъ три милиона чужденци-туристи, които сж оставили въ страната надъ 12 милиарда франка. Австрия, съ своята неестествена стопанска структура, почти бедствуваща и изкуствено подържана съ заеми отъ великитъ държави, презъ 1933 г. е имала около 25 милиона посѣщения отъ чужденци, оставили въ страната не по-малко отъ 15 милиарда лева.

България не е победна отъ красива природа, отъ разнообразно, изобилно и крайно евтино производство (индекса на посжпване

живота е единъ отъ най-нискитъ у насъ), отъ исторически забележителности, специфични съ богатствата на нѣколко исторически епохи, отколкото сж въ Франция или Австрия или която и да било друга страна. Много български села, градове и мѣсности могатъ да бждатъ предметъ на туристическо и научно внимание, на посѣщения могатъ да привлечатъ пари, да създатъ, даватъ препитание на не малко отъ своитъ граждани.

Но... необходимо е да се върви, не по пътя на случайноститъ, непоследователността, дилетанството и демагогията, а по здравия, културенъ, националенъ и изпитанъ пжтъ, по който сж вървѣли француакия, австрийския и други като тѣхъ народи.

Георги П. Арнаудовъ

голѣмо значение на неговитъ произведение-изследвания. Сливенъ може да се гордѣе, че е далъ на България това велико сърдце и този рѣдѣкъ по проникателността си умъ

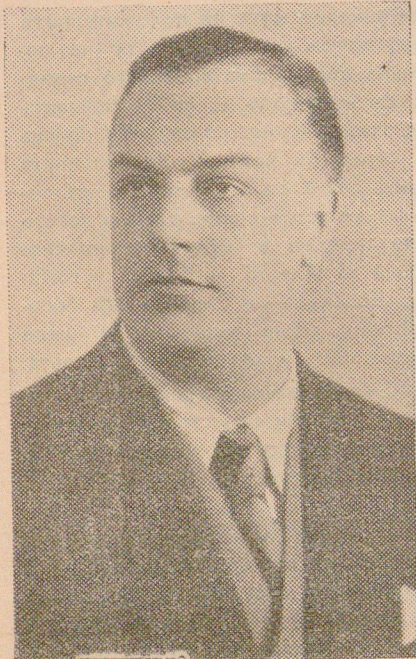
— Какъ схващате личността на Селимински, въ сравнение съ другитъ дейци отъ Възраждането?

— Въ сравнение съ другитъ фигури отъ Възраждането, Селимински изпква съ своя рѣзко очертана физиономия и не може да бѣде смѣсанъ съ никого другъ. Най-близко се досѣга той — по енергия на подвига, яснота на идеитъ и вѣра въ идеала, съ Раковски, макаръ помежду имъ да има доста различия върху нѣкои въпроси. И двамата почватъ като буйни революционери, за да се раздѣлятъ следъ това, единия въ вѣта на организувания народенъ бунтъ. Колкото единия — Селимински, е разсѣдлива натура, по-ставила ентузиазъма си въ услуга на културната дейностъ и моралното въздигане, толкова другия — Раковски, е фанатикъ на откритата борба срещу тиранията и на бързо

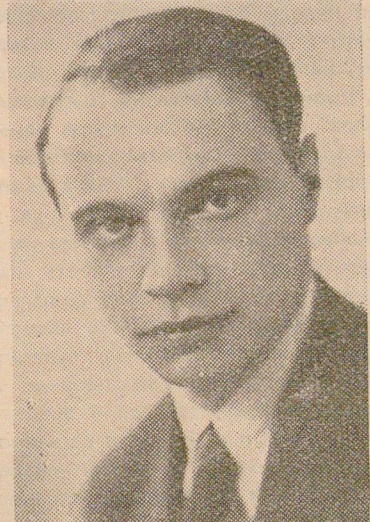
извоюваната политическа независимостъ. Дейността на двамината, както тѣ се допълватъ взаимно, влияе решително върху насокитъ на Възраждането, презъ периода отъ 1840 г. до 1867 г. При това двамата свършватъ почти едновременно и трагически, безъ да доживѣятъ върховния моментъ на своитъ усилия — духовното обединение и националното закрепване на народа ни подъ Екзархията, което тѣ сж подготвили най-много.

Раздѣляме се, съ пожелание да видимъ въ скоро време издѣзълъ отъ печатъ трудътъ на г. Арнаудовъ върху нашия великъ съгражданинъ, проявилъ съ единаквостъ сила като общественикъ, хуманистъ и писателъ — д-ръ Ив. Селимински. Г-нь Арнаудовъ сподѣли при сбогуването радостта си отъ спомена за тържествата въ Сливенъ при откриване на паметника миналата година — и надеждата си да посети отново града ни, гдето той диша съ такава наслада въздуха на българскитъ планини и българскитъ герои.

А.

Михаилъ Кюевъ — Ангажиранъ е въ състава на Нар. опера съгражданина ни басть — М. Кюевъ. Съ това се повдига общото културно ниво на младата ни Нар. опера и се дава възможностъ за поставяне въ репертоара известни Вагнерови опери.

Димитъръ Неновъ — Единъ отъ най-талантливитъ и голѣми солисти пиянисти, чието участие въ голѣмитъ музикални тържества е винаги търсено и заслужено оценявано. Той е ръководителъ на музикалния отдѣлъ на Радио София.

БЪЛГАРСКОТО ЛОЗАРСТВО

Годишното производство на грозде въ страната възлиза на 350—400 милиона кг., отъ което само 40 милиона кг. е десертно, предназначено за износъ.

Отъ цѣлото производство, около 85% сж винени грозда, отъ които се добива около 150 милиона литри вино, отъ което мѣстния пазаръ може да погълне—за пиене, спиртъ, оцетъ и др. най-много до 100 милиона литри.

Останалитѣ количества трѣбва да бждатъ изнесени, а за този износъ не се правятъ никакви облекчения отъ страна на държавата. Въ последнитѣ две години сж изнесени въ Чехославкия около 300 хиляди литри вичо, благодарение на личната инициатива и организация на частнитѣ производители.

Лозарскитѣ държави, като Италия, Унгария и Югославия, даватъ голѣми улеснения и настрѣдания за износа на своитѣ вина и грозда, като експортни премии, стигащи до два лева на литъръ вино, транспортни облекчения, фискални такъва и др.

А българското лозарство дава препитание на не по-малко отъ единъ милионъ население.

Представяватъ интересъ следнитѣ статистически данни:

I. Износъ на българско грозде презъ последнитѣ десетъ години:

години	вагони	килограми
1926	32	155,469
1927	102	562,336
1928	107	952,155
1929	352	2,112,486
1930	452	2,714,150
1931	649	3,111,088
1932	1,262	1,533,144
1933	2,012	12,072,000
1934	3,740	21,509,230
1935	6,541	37,206,408

II. Разпредѣление на износа презъ 1935 год. по държави:

държави	вагони	килогр.	стойн. въ лв.
Германия	4,501	26,183,710	187,407,449
Англия	700	3,500,000	18,950,479
Австрия	492	2,817,744	13,480,137
Полша	309	1,675,374	11,664,973
Чехославкия	261	1,509,838	7,146,345
Швейцария	104	560,858	2,356,960
Швеция	99	552,160	3,784,167
Белгия	38	182,826	512,605
Дания	26	158,484	2,135,17
Норвегия	11	64,950	1,017,510
Всичко	6,542	97,206,408	248,455,743

Г-нъ Кметътъ е поискалъ разрешение отъ г-нъ Министра на вътрешнитѣ работи да даде подъ сждѣ лицата, които, чрезъ в, „Правда“ и устно разпространяватъ клеветнически слухове по неговъ адресъ, приписвайки му користъ при опредѣляне мѣстото за хали. Въ молбата си за въпросното разрешение г. кмета категорически отхвърля всички обвинения, изтъквайки, че нѣма никаква ипотека върху дюкянитѣ на Гр. Симеоновъ и че разпространителитѣ на слуховѣтъ знаятъ това, но продължаватъ да си служатъ съ лъжа, за да оттекатъ тѣй необходимия за града строежъ на хали.

Цифритѣ

говорятъ

Сливенската индустрия и занаяти плащатъ по 2.30 лв. к. в. ч. за двигателна енергия на електр. производ. кооперация „Х. Димитъръ“, а въ други градове цената на сжщата е по 1.30 лв. к. в. ч. Ако Сливенъ има своя парно-турбинна електропр. централа, за свои нужди и за градоветѣ Ямболъ и Нова-Загора, може да има енергия, по 1.20 лв. к. в. ч. — за индустриални и занаятчийски цели.

За едно такова разширение сж необходими 15 милиона лв. Безъ нея, града ни ще бжде принуденъ да взима енергия отъ други, далечни централи, цената й ще му бжде налагана, ще лиши отъ възможността за препитание иногo свои граждани.

Майсторскитѣ изпити

въ района на Бургазката Гѣрг. Индустриална камара започватъ следъ 1 май т. г. Такива ще се произведатъ въ по-голѣмитѣ градове, като Бургасъ, Сливенъ, Ямболъ, Ст.-Загора и др.

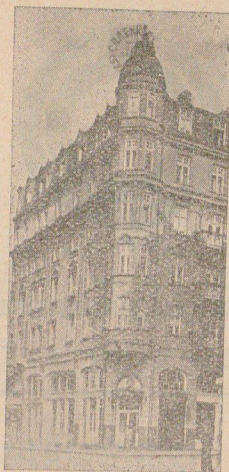
Ревирното лесничейство „Чумерна“

се състои отъ следнитѣ държавни гори:

Сливенска околия	Чумерна	Тъмна гора	Кални усои
Чумерна	1,569'91 хк.	572'13 "	579'49 "
Еленска околия			
Демиръ капия	4,059'71 "	Бѣла крава	2,038'50 "
Н.-Загорска околия			
Чумерна	1,834'20 "	Всичко 10,653'96 хк.	

Потвърждава се радостната вестъ, че печелившитѣ билети отъ държавната лотария за предстоящото теглене сж ангажирани отъ г. Любомиръ Ивановъ, който дава подаръкъ по единъ билетъ за всѣки купенъ отъ него платъ за костюмъ — дамски или мъжки.

Сжщо и асортимента на платоветѣ е пълненъ и на най-низки цени.

СЛИВЕНЦИ, ЯМБОЛЦИ, БУРГАЗЛИИ, КАРНОБАТЛИИ и ВСИЧКИ ОТЪ ИЗТОЧНИЯ КРАЙ!
посещавайте въ София
Хотелъ
новъ СПЛЕНДИДЪ
Въ центъра на града до градската баня
Хотела е чистъ и уреденъ подъ управата на известния хотелиеръ Бай Кирио Пушкаровъ
ЦЕНИ КОНКУРЕНТНИ

Нови хармани, нови цигари I „ЛУКСЪ“ и II „КАРО“

за любители на явашъ и ароматъ

Опитайте ги!

ЖАНА АЛ. ТОДОРОВА

зжболѣкаръ

започна работа отъ 1 III. въ собственъ кабинетъ.

Домъ Пенка Ал. тодорова зжболѣкаръ

Разпродажба-при Асѣнъ Калчевъ

мжжка финна галантерия, модни шапки, ризи, вратовръзки — голѣмъ изборъ съ намалени цени.

при ДОСЮ РАЙКОВЪ

Обуща по поржчка и готови

Собствена изработка

Въ магазинъ „ВАРНА“

срѣщу касипитѣ

ще намерите на най-износни цѣни всички видове вълн. прежди

Българска	— 130 лв. кр.
Европейска	— 300 лв. "
Букле	— 400 лв. "
Калбета	— 3'50 лв. "

отъ фирмата Бр. Кръстеви

Предстоящи постройки на кланици и хали.

Следъ многото градове, които разбирайки значението на модерно устроени кланици и хали, за общественото здраве и хигиена, построиха такива за нуждитѣ на гражданитѣ и престоюща е постройката на хали кланици и въ градоветѣ: Варна — модерна кланица, съ приспособение за консервиране на всѣкакъв видъ съестни продукти, Пловдивъ — модерна хали, съ антрепозитни хладилници за съестни продукти, Търговище — кланица съ хладилникъ за съхраняване на съестни продукти, Червенъ Брѣгъ — кланица, съ хладилникъ за съестни продукти.

Сливенъ е още безъ кланица и хали!

За 2,524,500 лв. е размѣртъ на търгътъ, съ едно подъ девиза, възложенъ отъ Фонда „Подобрение затворното дѣло“ върху предприемача Кирилъ Ц. Димитровъ, отъ София, за основното ремонтране на новия затворъ въ Сливенъ (Макаронената фабрика), откупена отъ фонда за 1,200,000 лв. Въ срокъ отъ четири месеца, ремонта — на права на стени, бетонни плочи и други съоржжения, трѣбва да бжде довършенъ и зданието пригодно за единъ голѣмъ и уреденъ затворъ.

Кооперацията въ с. Тополчане

е решила да организира презъ тази година обща продажба на сено на своитѣ членове. Село Тополчане дълги години (само че до сега чрезъ разни търговци) е било главния доставчикъ на сено на военитѣ и трудови части въ града ни.

Сливенскитѣ народенъ хоръ

изказва благодарностъ на Управата на читалище „Зора“ за отпуснатитѣ му 4000 лв. и на Икономическото д-во — за отпуснатитѣ му въ годишното събрание — 3000 лева. Съ така събранитѣ суми хорътъ — гордостъ за нашия градъ — ще реализира участието си въ пловдивскитѣ музикални тържества на 18 и 19 т. м. и ще представи достойно нашия гредъ въ полето на музикалното и културно съревнувание при наличността на около 20 хора отъ България и нѣкои отъ чужбина.

Най хубавитѣ смолисти запекающи вжглища (ковачни), които сж най удобни и добри за употреба като гориво въ ковалството, се намиратъ въ Сливенската Стара-Планина и се наричатъ Сливенски вжглища. Изъ единъ учебникъ по Металознание и Ковачество.

Безспорно е че едни отъ най богатитѣ и висококачествени каменно-вжглищни залежи въ България се намиратъ въ Сливенския балканъ. И въпреки това, не е за чудене, ако по нѣкаква електроснабдителна политика, Сливенъ и близкитѣ до него градове, ще трѣбва да получаватъ електрическа енергия, отъ далечни мини и централи на високи цени.

Помилвани сж напълно (пунати на свобода), съ последния указъ за Великденски помилвания — 13 души, отъ Сливенския затворъ.

Изъ книгата „Военната победа и българския духъ“

Отъ полковникъ Соколъ Алексиевъ

ТЪЛПА. Тълпата не може да се разглежда като елементъ на победата. Тя изразява и е едно преходно количествено и духовно състояние на маситѣ и може да бжде превърната чрезъ усилията и резултатитѣ на възпитанието въ мощенъ носителъ на крайния успѣхъ, както и най-добре организираната и обучена войска може да бжде превърната въ елементъ на поражение. Едно изследване на тълпата ни води къмъ нейнитѣ качества и недостатъци, както и къмъ опредѣляне проявитѣ на победния й стремежъ и къмъ характеризирание въздействието върху нея на основното чувство, което завладява отдѣлния човѣкъ, поставенъ предъ опасността и особеноститѣ на бойната обстановка, при която страхътъ и

чувството на самосъхранение действуватъ въ всички посоки.

Тълпата е сборъ отъ хора, съединени чрезъ чувства или общъ интересъ — религиозенъ, патриотиченъ, политически. Тълпата трѣбва да се отличи отъ сборище хора, които нѣматъ общо по между си.

Всѣки човѣкъ влѣзълъ въ тълпата губи своята индивидуалностъ, защото личността на тълпата се опредѣля отъ анонимната личностъ на господствуващитѣ въ нея единици, които повличатъ следъ себе си останалитѣ. Личната инициатива на отдѣлнитѣ членове на тълпата е невъзможно. Съвременниятъ бой поставя отдѣлния боецъ изолиранъ и той трѣбва самъ да мисли, да съобразява и да действува, сир., да проявява своята индивидуалностъ

въ кръга на една опредѣлена цель и при дадена обстановка. Тълпата изоставена да действува при това условие бързо изгубва стремлението си къмъ ръководящитѣ я задачи и обаянието отъ тѣхъ и отъ господствуващитѣ въ нея единици, защото тѣ преставатъ да я владѣятъ съ своитѣ силни чувства. (Изолиранитѣ отъ тълпата, или самоотлжчилятъ се отъ нейния съставъ, се освобождава отъ въздействието й и вижда безполезността на дейността и усилията си, бързо отрѣзвява и въ него започва да действува съзнанието за „мѣрка“ и „полза“, които въ тоя случай сж аргументи на инстинкта за самосъхранение.)

Тълпата е способна да действува само като маса маса и неотлъчно отъ своитѣ водачи. Тя се движи подъ влиянието на силни чувства, които достигатъ до афектни състояния; тя може да личнува, убива, разрушава; тя не расжжда и е неспособна да прави логични изводи и заключения; подозрението и съмнението за нея е знание, разрушението — дългъ. Кога то имаме количествено изградена тълпа, тя е силно динамична както за положителни чувства: храбростъ, решителностъ, жертви, тѣй и за отрицателни — страхъ, което да я тика къмъ отчаяна храбростъ, или друго такова нерешителностъ, паника; достатъчно е само едно основно чувство, за да й парализира инициативата; ако чувството за мѣстъ я води напредъ и й дава устремъ, изгледа и вида на опасността и действието на нейното приближаване хвърлятъ тълпата въ паника и стадно остжпление и бѣгство.

Събраната тълпа се разстройва още въ първиятъ моментъ, когато отъ нейнитѣ редове започватъ да падатъ жертви.

Въ тълпата липсва моралната сила, която носи победата за войската. Въ нея нѣма трайни морални връзки, основата на упорито въз-

питание въ духа на положителнитѣ добродетели и чувства; тя не познава дисциплината, защото отдѣлнитѣ й членове не се подчиняватъ дълготройно на по-силнитѣ по-умъ и чувство водачи. Дисциплината предполага едно по-трайно състояние на подчинение, даже и когато началникътъ е далечъ, а опасността за живота — близка и голѣма. Водачътъ на тълпата отъ боготворенъ може внезапно да бжде развенчанъ и хвърленъ въ калъта.

Следователно, тълпата, съ тѣзи свои основни качества, не може да бжде елементъ за положителна и трайна победа.

НАЧАЛНИКЪТЪ Като единъ отъ решителнитѣ фактори за победата трѣбва да отбележимъ ролята на началника и значението, което той има съ влиянието си въ умствената, чувствената и волева деятелностъ преди и въ боя. За да бжде дейността на началника резултатна, тя трѣбва да бжде под-

ГРАЖДАНСТВОТО ИСКА НОВИ ХАЛИ ВЪ ПАЗАРЯ

Около 2,000 сливенски граждани сж подписали заявление, сж което молят халит да бждат построени още тая година и то въ пазаря, до рѣката. Нѣколцина изъ между тѣхъ сж написали специално изложение, което предаваме, текстуално

Всѣки български гражданин има право да се искаже свободно, но безпристрастно, по общественитѣ въпроси. Въз основа на това начало, ние ще посветимъ редоветѣ си по строежа на една обществена постройка въ гр. Сливенъ.

На 10 II. 1936 г. се завършиха всички формалности за одобрение мѣсто за постройка на градски хали въ Сливенъ. Следъ тази дата настѣпватъ перипетии, които заслужаватъ внимание. Предъ видъ на това, налага се единъ систематичен прегледъ върху хода на всичко писано по този въпросъ. Това е необходимо за прегледност и изчерпателно разглеждане на доводитѣ на дветѣ страни. Редътъ на изложението ще бжде следния:

1) Посочване на всичко писано по халитѣ;

2) Съпоставяне началата на комисиитѣ по избора на мѣсто за хали;

3) Критика на особнитѣ мнения на Инж. Бушевъ, Д-ръ Чернинковъ и Д-ръ П. Данчевъ;

4) Обстойно разглеждане на всички доводи на статиитѣ противъ избора на мѣстото въ кв. № 189;

5) Извадки и заключения.

Протоколътъ на комисията за изборъ на мѣсто за хали отъ 2 II. 1936 г. е напечатанъ въ в. „Изтокъ“, бр. 65. Тукъ сж изложени съображенията на комисията въ петъ точки. Въ други две точки сж направени критични бележки отъ всѣко гледище за изгодитѣ и неудобствата на дветѣ мѣста. Кметътъ арх. Козаровъ, Д-ръ Станчевъ, арх. Кавалджиевъ гласуватъ за кв. № 189, а инж. Бушевъ, Д-ръ Чернинковъ, Д-ръ П. Данчевъ оставатъ на особно мнение.

Тѣзи три особни мнения сж изходна точка да се напишатъ

редъ статии

противъ мѣстото въ кв. 189. Тѣзи статии сж написани отъ Ю. Поповъ (адвокатъ), Б. Ангеловъ (вет. лѣкаръ), инж. Д. Русчевъ (индустриалець) и арх. П. М. Падаровъ въ в. „Правда“, броеве 780, 782, 783, 784 и 785. Ядрото на тѣзи статии се върти главно около значението на особнитѣ мнения и съображенията на инж. Бушевъ.

Въ подкрепа на общинското становище сж написани статии отъ арх. Илиевъ, Л. Сарачевъ (търговецъ) арх. Кавалджиевъ, в. „Изтокъ“ броеве 66, 67, 71.

Тѣзи, автори обосноваватъ началата на общинската управа, изясняватъ становището на последната и оборватъ доводитѣ на противната страна.

***

Ржководнитѣ начала на комисиитѣ отъ 3. VII. 1930 и 2. I. 1936 г. се отнасятъ до качествата на мѣстото. Искането мѣстото да бжде пазарищенъ центъръ, въ съседство на сегашнитѣ общински имоти, да бжде пълна съобщителна ось, да дава изгоди за строежъ и каналъ, евтинъ строежъ. Забележително е да се отбележи, че петтъ точки на комисиитѣ представятъ една свършена еднаквост. И това не се оспорва отъ никой. (Протоколитѣ отъ 3 VII. 1930, 3 IV. 1933, 5 IV. 1935, 2 I. 1936 г.).

***

Поради важното значение на особнитѣ мнения, което се отдава въ статиитѣ напечатани въ „Правда“, ние ще ги разгледаме преди всичко отъ формална гледна точка.

Нека се забележи предважително, че по примѣра на всички, които разглеждатъ нѣщата основно, желателно е да се търси точното значение на думитѣ, които сж предметъ на заглавия и разглеждания. Въ този духъ на схващане само инж. Н. Бушевъ се е съобразилъ съ формалнитѣ изисквания да се даде особно мнение по такъвъ единъ важенъ въпросъ. Наистина, той е систематизиралъ началата на своето особно мнение въ три точки, на които, безъ изключение, предметътъ е отъ техническо естество.

Д-ръ Чернинковъ пише:

„Напълно сподѣлямъ особното мнение на инж. Бушевъ. Освенъ това избраното мѣстосте дава на гражданитѣ пълна комуникация и не представя градски центъръ. Мѣстото се задрѣствало презъ панаири и пазарни дни отъ селяни.“

Отъ това се вижда, че особното мнение не съдържа абсолютно никакво ветеринарно съображение, което може да служи като важна точка на възражение. Тази констатация е отъ първостепенно значение, защото той е поставенъ като членъ на комисиита, за да се произнесе по материя отъ неговата специалностъ Той нѣма право да остава на особно мнение по технически съображения. Той може да поддържа напълно Бушевъ, ако имаше сжщата специалностъ.

Поради тѣзи ясни доводи, г-нъ Чернинковъ нѣма никакво особно мнение.

И Д-ръ П. Данчевъ се пресъединява напълно къмъ преднитѣ двама. Той, за да не остане тукъ, продължава: „мѣстото е едно отъ най-замърсяванитѣ, нехигиенично и изложено на вѣтрове“. За „замърсяването“ и „нехигиеничността“ на мѣстото ще отговоримъ на Данчевъ, когато разгледаме доводитѣ на особнитѣ мнения отъ сжщественна гледна точка. Красиво е у г-нъ Бушевъ, че казва, което вѣрва, а другаритѣ му не казватъ нищо. Заключението е, че само Бушевъ е далъ особно мнение въ духа на това, което се каза.

Чернинковъ и Данчевъ не сж имали едно свършено чувство за отговорност, когато сж се подписали на особно мнение. Тѣ дадоха възможност да се използватъ подписитѣ имъ за телеграми и статии. И заради това обстоятелство, тѣ не сж изпълнили дълга си доблестно, като членове на комисията.

Понеже написанитѣ противни статии срещу избраното мѣсто се вдъхновяватъ почти изключително отъ точкитѣ на особното мнение на Бушевъ, ние ще ги разгледаме най-подробно.

Бушевъ не оспорва качеството на избраното мѣсто (кв. 189) да бжде пазаренъ центъръ. Но въ точка първа на мнението си Бушевъ твърди, че това мѣсто „не било градски центъръ“, а Ю. Поповъ го нарича „крайна точка за вѣчни времена“. Нека бждемъ наясно. Тука става дума за центъръ на Сливенъ, разглежданъ като площъ. Съ други думи, въпросътъ е за центъръ на една площъ, т. е. на общия планъ на Сливенъ. Рѣдки сж градоветѣ, на които планътъ има правилна фигура; следователно, въ такъвъ случай имаме центъръ. Въ останалитѣ случаи центърътъ се избира съ при-

близителностъ. Нека се забележи, че планътъ на Сливенъ представя единъ секторъ на кръгъ, съ отворъ на югъ, дето сж всички артерии за влизане и излизане отъ града. Секторътъ притежава радиусъ 1100 метра, а центърътъ му е точно кв. № 189. Наистина, всѣки може да се убеди въ това твърдение съ кржжило въ ржка върху общия планъ на града, (кв. Ново-Село не се взема предъ видъ). Ако приемемъ за центъръ мѣстото, посочено отъ Бушевъ (кв. 150), ще видимъ, че то не притежава сжщото свойство.

Въ втората точка Бушевъ казва, че посоченото мѣсто отъ него се провѣтрявало. По тази точка той се опровергава отъ Д-ръ Данчевъ. Въ сжщата точка Бушевъ говори за подземенъ хладилникъ. Отъ неговата страна не се държи смѣтка, че главниятъ хладилникъ ще бжде при кланицитѣ; халитѣ се строятъ надземно; хладилникътъ е съ предназначение да запазва продуктитѣ за кжсо време. Архитектитѣ Илиевъ и Кавалджиевъ обръщатъ вниманието на Бушевъ по тази точка на широки начала.

Въ третата точка Бушевъ пише:

а) „че мѣстото било до рѣката“. Това обстоятелство е едно преимущество, защото се улеснява необходимата канализация.

б) „че подпочвената вода била на 1'20 — 1'50 м.“. Но съ протоколъ № 21 на общинския съветъ, отъ 5 IV. 1933 г. се твърди, че тази дълбочина е отъ 2—3 метра. Обаче, южно отъ моста, отъ дветѣ страни на рѣката, сж построени още отъ турско време дюкяни, които не сж мръднали (напр. магазинътъ на З. Жечковъ и др.). Сжщото може да се каже и за магазина на покойния Ат. Жабовъ; тукъ има изба, въ която се съхраняватъ зиме и лѣте — сирене, масло, кашкавалъ, масло, пастърма и др.

Отъ друга страна, добре е известно на г-нъ Бушевъ, че когато се строеше новиятъ мостъ на рѣката, изкопитѣ за стълбове бѣха до самата вода, а въ тѣхъ нѣмаше вода. Нещастие бѣше за предприемачитѣ, че и презъ късната есен не се напълниха съ вода изкопитѣ, за да не се сбжде мечтата на предприятието!

в) Въ този пасажъ г-нъ Бушевъ пише: „че това мѣсто било пазарище, дето селянитѣ обмѣняли произведенията си, но не купували месо“. Очевидно е, че това становище е слабо и е въ противоречие съ основното правило, мѣстото да бжде центъръ на пазарището.

г) Въ този пасажъ г-нъ Бушевъ пише: „че това мѣсто било пазарище, дето селянитѣ обмѣняли произведенията си, но не купували месо“. Очевидно е, че това становище е слабо и е въ противоречие съ основното правило, мѣстото да бжде центъръ на пазарището.

Д-ръ Чернинковъ съ становищата си, различни отъ тѣзи на Бушевъ, е въ противоречие съ себе си, защото е забравилъ основнитѣ начала въ петтъ точки на комисиита още отъ 1930 г. Тѣзи начала не сж оспорени отъ никой, до сега.

Ще се спремъ върху това, което Д-ръ П. Данчевъ казва повече отъ Бушевъ. За вѣтроветѣ Данчевъ е въ нещастно противоречие съ Бушевъ: единиятъ твърди, че мѣстото не се провѣтрява, а другиятъ говори за силни вѣтрове. При-

лагателнитѣ „замърсено“ и „нехигиенично“ не сж достатъчни да се кажатъ. Данчевъ би трѣбвало да напише едно обосновано особно мнение съ изброени точки, изградени върху основнитѣ начала на хигиената. Така бѣше редно да се постѣпи съобразно възложената му важна мисия и неговата специалностъ. Особното мнение на г-нъ Данчевъ не е никакъ такова, поради изтъкнатитѣ празноти.

„Tout l'esprit d'un auteur consiste à bien définir bien et peindre“ (La Bruyère). (Духовната мощ на единъ авторъ се състои да определя добре и добре да описва).

***

Г-нъ Ю. Поповъ въ първитѣ си две статии развива като нови елементи на възражения-теории за слабъ теренъ на мѣстото, мѣстото като крайна точка на града, ревматизмътъ на месаритѣ, за наводненитето отъ бждащата баражна стена при моторната инсталация на кооперация „х. Димитъръ“, за събиране на подписи, за разпръсване на общественитѣ постройки, за евтинъ строежъ, теория за привидната измама и др. фантазии. Сжщиятъ въ третата си статия (в-къ „Правда“ бр. 785 пише:

„Изпълненъ съмъ съ приятна гордостъ, че десетината аргументи, които изнесохъ въ дветѣ си статии, сж жива реалностъ, а не фантазии и сж дебело подчертани отъ анкеторитѣ въ съставения отъ тѣхъ протоколъ.“

Предъ видъ на това, ние ще отговоримъ на всички точки. Преди всичко, никой членъ на комисиитѣ отъ 1930 г. до днесъ не е заощивалъ такива странични теории:

1) Теорията за слабъ теренъ на мѣстото (кв. 189) не издържа никаква критика. Сжществуването на общинскиятъ дюкяни, частнитѣ постройки отъ дветѣ страни на рѣката и всички дюкяни въ бул. „Царъ Симеонъ“, още отъ турско време, опровергава красноречиво тази „теория“. Отъ друга страна, това твърдение е оборено подробно и при разглеждане особното мнение на Бушевъ.

2) Че кварталъ № 189 е центъръ на града се доказва съ кржжило въ ржка върху общия планъ на Сливенъ.

3) Въ „теорията за ревматизма“ не се взема предъ видъ, че отъ дветѣ страни на рѣката работятъ, още отъ турско време, стотици занаятчи (напримѣръ, кожухарътъ Илия Гендовъ е на 85 г. и е работилъ 70 г. до рѣката и нѣма ревматизъмъ). Вѣрваме, че състраданията за ревматизма сж действителни; допускаме, че ржжитъ за народа нарушава сжня и спокойствието на тѣзи, които мислятъ за него. Затова ние ржкоплѣскаме на тази хубава идея да се премахнатъ не само общинскиятъ, но и частнитѣ дюкяни подъ християнската и щедра закрила на тѣхнитѣ доброжелатели.

4) „Теорията за наводненитето“ отъ бждащата баражна стена при моторната инсталация на кооперация „х. Димитъръ“ е наистина великолепна и стройна, но поне тя е фантазия, понеже ще се осъществи отводняване, а не наводняване.

5) Допитване до народа е изключено, но би било желателно то да стане по околентъ пътъ, за да се види резултата.

6) Постройката на халитѣ въ кв. № 189 е въ съгласие съ единството на общинскиятъ постройки. Постройката имъ въ кв. 150 е тѣкмо разпръскване. Това е явно противоречие!

7) Може ли искането на Ю. Поповъ за евтинъ строежъ да не държи смѣтка, че отчуждаването въ вк. № 150 изисква споредъ изчисленията на самата комисиия 823,000 лв. като се поставя сръдно 200 л. на кв. м! Днешната оценка е 600-700-3000 лева на 1 кв. м.

8) Мѣстото въ кв. № 150 е въ противоречие съ началата на комисиита отъ 1930 год. и мѣстото ще струва по-скжпно отъ постройката.

9) Въ заседанието на общинския съветъ, отъ 2 V. 1934 г. г-нъ Поповъ по поводъ избора на кв. 149 за хали е произнесълъ думитѣ: „Общинскиятъ съветъ се билъ чувствително изложилъ предъ гражданитѣ“. Le faut chercher seulement à penser et à parler juste (La Bruyère). (Трѣбва да се стараемъ да мислимъ и да говоримъ справедливо).

Статията на Б. Ангеловъ съдържа само петъ точки, безъ да обоснове нито една.

Първата е посветена на вѣтроветѣ и здравето на месаритѣ. Тѣзи доводи се опровергаватъ отъ обстоятелството, че отъ дветѣ страни на рѣката има дюкяни за най-различни занаяти отъ вѣкове.

Втората точка съдържа мисли за децата и старцитѣ презъ пазарнитѣ дни! Но, по природа, децата и старцитѣ обичатъ да ходятъ на пазаръ.

Третата и четвъртата точки се отнасятъ за направенитѣ грѣшки при постройката на хали въ Шуменъ, Ловечъ Габрово, Казанлъкъ.

Построяването на халитѣ въ тѣзи градове до рѣки е технически мотивъ. Обаче, членоветѣ на комисията съобщаватъ, че поради грѣшки въ проектитѣ и изпълнението имъ липсвало нужното провѣтряване. Твърденията му за влагата и мухъла сж чиста измислица. Наистина, продавачитѣ на зарзаватъ, въ общинскиятъ дюкяни, се оплакватъ отъ много слънце.

Пасажътъ въ точка пета спира вниманието на читателя и прави странно впечатление. Авторътъ пише съ пренебрежение, че мнението на арх. Илиевъ било смѣшно. Напротивъ, статията на Илиевъ е написана съ вѣщина, тонъ на уважение, внимателност и вежливост къмъ другитѣ. Отъ тази гледна точка на Ангеловъ липсватъ първични правила на учтивост и обективност. Un esprit médiocre croit à crige écrivre raisonnablement (La Bruyère). Този знаменитъ авторъ ни хвърля свѣтлина, защо Ангеловъ пише божествено.

***

Формулиранитѣ доводи на Русчевъ сж следнитѣ:

1) че състава на комисиита е незаконенъ;

2) че общинскиятъ съветъ не билъ допитванъ;

3) че общественото мнение било противъ.

На първата и втора точки се отговори подробно въ брой 74 на в. „Изтокъ“.

Въ точка трета Русчевъ говори за обществено мнение. То се съдържа въ словеснитѣ перли:

„Ние, гражданитѣ на Сливенъ, за чиято смѣтка ставатъ тѣзи работи, . . .“

Често пжти човѣкъ си въобразява, че може да бжде неограниченъ диктаторъ на волитѣ и желанията на гражданитѣ. Но единъ наистина просвѣтенъ господаръ не би желалъ съ пълна искреностъ да се ползува съ тази слава въ собственото си заведение. Може да се случи, че по общест-

венитъ въпроси, очакваната тяжест е толкова, колкото три листа хартия, сложена върху кратера на единъ вулканъ въ момента на изригването му.

„Le contraire des bruits qui courent des personnes ou des affaires est souvent la vérité“ (La Bruyère). (Противното на слуховетъ, които се носятъ за лицата или работитъ, е често истината).

Въ статията си Русчевъ се отнася съ неокачествимо незачитане къмъ издържаната статия на арх. Илиевъ, който изказва толкова хубави и ценни мисли. Независимо отъ това, статията на Илиевъ е написана стилино и съ познание на родния си езикъ.

Статията на арх. П. Пждаревъ „Много се пише, нищо не се върши“ не притежава единство въ разглежданията, защото тя засъга теми отъ различно естество. Той не е изброилъ съображенията на преимуществата, нито разглежда въпроса изчерпателно. Г-нъ Пждаревъ иска да се изпълни протоколъ № 21 отъ 5 IV. 1933 година. Обаче, той забравя, че тогава мѣстото въ пазарището (кв. № 189) е отхвърлено по единственото съображение, че въ проекта бѣше предвиденъ универсаленъ подземенъ хладилникъ, а сега ще се строи надземенъ съ ограничени нужди, а голѣмъ хладилникъ ще има при кланицитъ. Неговитъ разглеждания сж несистематични и повърхностни.

Статията на Арх. Д. Кавалджиевъ е напълно издържана технически. Между другото той писа въ в. „Изтокъ“, бр. 69.

„Заедно съ строежа на халитѣ, пазарището ще бѣде разчистено, булевардитѣ къмъ града оформени и залесени, рѣката урегулирана, за да може още идната есенъ пазарището да добие приветливъ видъ“.

И така за мѣстото въ кв. № 189, избрано отъ комисията на 2. I. 1936 год., сж спазени следнитѣ принципи и условия:

1) Принципъ на законность, защото сж спазени съответнитѣ закони и правилници.
2) Избраното мѣсто представя пазарищенъ и градски центъръ. (Кв. № 150 не е нито пазарищенъ, нито градски центъръ).

3) Това мѣсто отговаря идеално за постройка на хали, споредъ Richard Schachner, München.

4) Принципъ на обществена съобразителность, благоустройствено единство: защото халитѣ, бидейки въ пазарището, сж въ съседство на общинскитѣ дюкяни, отъ които половината сж дюкяни за зеленчукъ.

5) Този изборъ увеличава наемната стойность на общинскитѣ дюкяни; следователно, това е начало на обществена и финансова предвидливность.

6) Отъ плана на Сливенъ е ясно, че това мѣсто осъществява една сжвършена ось съобщенията и е на срѣдата на два пазара (Клуцохоръ — Сливенъ).

7) Строежътъ ще се извърши безъ отчуждаване. При днешната криза това значи принципъ на обществена пестеливность, а не начало на разхищение.

8) Естествено, лесно и евтино постигнато на канализацията на халитѣ, поради близостта имъ до рѣката. Това значи принципъ на максимално използване.

9) Площта е достатъчна за сегашнитѣ нужди и съ запасъ отъ общинско мѣсто съ огледъ на едно възможно разширение въ бъдаще. Това значи принципъ на далечната предвидливность.

10) По течението на рѣката духа презъ лѣтото винаги

единъ слабъ вѣтъръ. Той е полезенъ за халитѣ. Това е принципъ на хигиеничността.

11) Единство въ поупитѣ на всички хранителни продукти въ халитѣ и вѣнъ отъ тѣхъ. Това се нарича грижи за улеснение на гражданитѣ.

12) Самата постройка на халитѣ въ кв. № 189 ще се извърши по начинъ, който отговаря на наличнитѣ финансови сили на общината — (1,100,000 лв.), като не се заплати нито стотинка за мѣстото.

13) Постройката на халитѣ въ днешното пазарище е въплотение на забележителния принципъ да се зачита историческата традиция, създадена отъ вѣкове и да не се нахвърнява една социална и стопанска справедливность.

„Преимущества, които има мѣстото на старитѣ капански дюкяни сж несъмнени, защото тамъ сж били отъ вѣкове нѣкогашнитѣ и дориднешнитѣ примитивни хали“ (З. Илиевъ).

Тази историческа истина е необходимо да се подчертае дебело, защото душата на тогавашнитѣ люде съ високообществено положение е била чиста като лазура; следователно, чужда на личнитѣ съображения.

Единъ крайно забележителенъ моментъ въ хода на словесната борба е телегр. подписана отъ гражданитѣ: Ил. Каловъ, Д. Русчевъ, А. Геошевъ, Д-ръ П. Данчевъ, Г. х. Юрдановъ, Г. Ракладжиевъ, С. Димиревъ и изпратена до Г. Г. Министритѣ и Областния Директоръ въ Бургасъ.

По поводъ на тази телеграма, Г-нъ Министърътъ на Благоустройството назначи една комисия въ съставъ: арх. Каназирски, арх. Стояновъ (отъ Мин. на Благоустройството) и Юрдановъ, ветеринаренъ инспекторъ отъ Министерството на Земедѣлието и стопанството. Назначението на тази комисия е било да отиде въ Сливенъ и направи огледъ на дветѣ мѣста за строене на хали. Следъ това комисията е написала протоколъ, въ който се произнася за избора на мѣсто за хали. Въ този протоколъ сж застъпени следнитѣ точки:

1) Разпитване представителни на различнитѣ стопански съсловия.
2) Заповѣдта на кмета № 574 за назначената комисия по чл. 11 и 31 отъ закона за надзора на съестнитѣ продукти не била законна.

3) Постоянното присѣствие на Сливенската община е удобрилъ протокола на комисията (№ 6, 3. II. 1936 г.).

4) Министерството на земедѣлието утвърдило протокола № 4 отъ 3. II. 1936 г.

5) Мѣстото въ кв. 189 отъ всички страни съ улици и имало 700 кв. м. Нивото на мѣстото надъ подпочвената вода било 1:20 — 1:50 м.

6) Отъ сведенията, които можяхме да съберемъ се установява, че този кварталъ може да се залива отъ високитѣ води на рѣката.

7) Говори се за изкопаване на изби?!
8) Говори се за прахъ, вѣтъръ.

9) Пазарището се измѣствало.

10) Общинскитѣ зеленчукови магазини били леки постройките.

11) Съображението, че мѣстото било общинско не било важно.

12) Заблуджението на комисията, че разполага съ 1080 кв. м., а въ сжщность мѣстото било 740 кв. м.

13) Мѣстото въ кв. 150 било запазено отъ вѣтроветѣ.

14) Канала ще струва 50,000 лева.

16) „Анкетната комисия не

можа да се справи точно каква ще бѣде стойността на магазинитѣ и мѣстата“. Комисията продължава: „Председателътъ на църковното настоятелство декларира, че членоветѣ на настоятелството, като добри граждани на Сливенъ, държатъ смѣтка за възможнитѣ на Сливенската община и биха се съобразили съ тѣхъ, както за ценитѣ на мѣстото, така и за начина на изплащането, за което тѣ сж готови на направятъ всички възможни облекчения“.

Комисията изказва мнение да се ревизира решението за избора на мѣсто за хали.

По точка 1, ние молимъ комисията да съобщи имената на представителитѣ на съсловията, защото това е въпросъ за честъ.

По точка втора може да се отговори обширно съ примѣри. Преди всичко, нека почитаемата комисия благоволи да си вземе следната бележка:

Протоколъ № 12 на общинския съветъ въ Сливенъ отъ 3. V. 1935 г. за определяне мѣсто за постройка на общински хали е утвърренъ отъ г-нъ Министра на вътрешнитѣ работи съ № 14,714 отъ 1935 г.

Забележително е, че нѣкаква комисия не е имало съгласно Закона за надзора... по чл. 11. Освенъ това, въ горепомнатия протоколъ нѣма сжденъ подписъ на архитектъ. Кжде е била комисията, Д-ръ Данчевъ, Инж. Бушевъ, за да протестирайтъ.

По този законъ не се е спазвало изискването за броя на членоветѣ. (Напримѣръ, за градоветѣ Бургасъ, Карнобатъ.) По този въпросъ има думата почитаемиятъ Директоръ при Министерството на благоустройството г-нъ Д. Каракостовъ въ качеството си на бившъ кметъ на Бургасъ. (Съставътъ на комисията за кланица въ Бургасъ е билъ: Кметътъ (Д. Каракостовъ), Н-къ техн. отдѣление, Н-къ ветер. отдѣление, областниятъ архитектъ, градскиятъ архитектъ, нач. санитарната служба.)

Съ преднитѣ редове се отговаря и на точкитѣ 3, 4 и 5.

На точка 6 се отговаря съ авторитетното мнение на Richard Schachner, че такова мѣсто трѣбва да бѣде отъ всички страни съ улици. За подпочвената вода се отговори подробно на г-нъ Бушевъ.

Точка 7 съдържа нѣща, които не отговарятъ на истината: този кварталъ не е заливанъ никога „отъ високитѣ води на рѣката“.

На точка 8 се отговаря, че изби нѣма да има.

По точка 9 ще се забележи, че прахъ и вѣтъръ има въ всички градове. По точкитѣ 10, 11, 12 ще кажемъ, че ние благодаримъ много на членоветѣ на комисията за топлиитѣ и искрени съвети. Обаче, по-добре е да се вслушватъ въ желанието на тѣзи, които си знаятъ по-добре сждбата и изпитватъ тежкитѣ удари.

По точка 13, изглежда че мѣстото е не само 1080 кв. м. но и повече. (Справката я искате и ще Ви се даде).

Точка 14, съдържа твърдение неоснователно; когато има силенъ вѣтъръ, то той духа навсѣкжде въ града.

Смѣтката за канала, за мѣстата и дюкянитѣ въ кв. 150 сж направени отъ общинскитѣ комисии при ниски цени и възлиза надъ единъ милионъ.

Най-нещастни сж пасажитѣ въ които се излага разговора съ председателя на църковното настоятелство.

Отъ друга страна, Д. А. Арнаудовъ, презъ 1933 г., е поддържалъ съ здраво мотивирана особено мнение постройка на хали въ кв. 189. Какъ е възможно единъ сждъ да сжбира доказателства отъ частни разговори въ чаршията по та-

зи точка?

Текстътъ на чл. 129, алинея втора, отъ закона за бюджетето, отчетността и предприятията, не дава право на Министертството на благоустройството да се меси по отношението избиране мѣстото на постройките, а се произнася само по техническитѣ условия, изложени въ тѣржнитѣ книжа.

Въ закона за благоустройството и въ закона за Б. О. П. никжде не се предвижда комисия, която да избира и определя мѣстото за строежа.

Завесата, която закрива истината се открива малко въ единъ отъ пасажитѣ въ статията на г-нъ Д. Мирчевъ, озаглавена „Нови домогвания“, в. „Изтокъ“ бр. 72. Той пише:

„Нѣкои сливенски граждани съ високо обществено положение искатъ да се налагатъ въ общественитѣ интереси, мислейки и вѣрвайки, че живѣятъ въ времето, когато всичко можеше да се върши безнаказано“.

Г-нъ Д. Мирчевъ, въ статията си „Два типа хора“, в. „Изтокъ“, бр. 73, е повече отъ всѣкога доблестенъ да разбули истината. Да се говори така силно и непоколебимо значи, че той стои здраво върху правото и съвестта, а не върху силата и заблудженията.

Ето първичнитѣ мотиви за назначаването на комисията съ членове: г. г. Каназирски, Б. Стояновъ и Юрдановъ.

Въ случая важенъ е въпроса: тѣзи, които идватъ за малко отъ вѣнъ могатъ ли да бждатъ безпристрастни? Нужно е въ такива случаи голѣма прадпазливность и опитность. Наистина, външноститѣ, по които тѣ единствено сждятъ ще ги заведатъ до погрѣшно познание на действителноститѣ. Така и стана.

По добре е занаятчиитѣ да говорятъ за своята сжда. При това никога не трѣбва да се забравя, че интригантитѣ, любимцитѣ, смели парвенюта и хитреци сж съпжтници въ политическата дейность. Комисията схванали отъ високо своята задача?

Ние не сме нарушители на реда, но сме убедени, че желаното морално единство и спокойствие на народа не се зачиста, когато не се зачитатъ най-първичнитѣ му права.

Печално е да се мисли, че може да се изгради сътрудничеството на народа по пжтя на неправдата и огорчението. По този начинъ не могатъ да се постигнатъ трайни резултати, понеже това е противно на историческата истина.

Тѣзи методи нанисатъ върху еснафа тежки материални и морални удари, които се изживѣватъ болезнено, защото тѣ нанаряватъ дълбоко народното чувство за справедливность.

Този въпросъ е домашенъ и той трѣбва да се разреши съ честъ за еснафа по силата на правото, по пжтя на общитѣ области, социалната справедливность, по силата на вѣковната традиция, а не по пжтя на интригитѣ, егоизма, насилието,

злобата и партизанщината.

Това гледище не е противъ тѣзи, които сж прозорливи и сж поклонници на истината, логиката и съвестта. Правото е силата, а не силата е правото.

За голѣмо съжаление, противната страна не иска така да се уреди въпроса. Тя искатъ свалянето на общинското постоянно присѣствие. Тогава ще бѣде чудесно! Въмѣсто общината да получи 200,000 лв., тя ще трѣбва да брой 700,000. По този начинъ общината губи кржгло единъ милионъ лева. Осъществена тази мечта, общината ще строи халитѣ въ кв. 150 и ще даде за отчуждаване, направа на улици и каналъ поне единъ втори милионъ, защото фондътъ не дава пари за отчуждаване. Общината ще загуби други два милиона лева отъ нейнитѣ общински имоти въ пазарището. Общата загуба на общината ще бѣде кржгло четири милиона. Но това не е всичко.

На две пазарища (отъ дветѣ страни на рѣката) загиватъ еснафитѣ, които сж издържали 60 години общината и я издържатъ и днесъ.

Това е сжкрушителенъ ударъ за занаятчиитѣ въ тази тежка криза.

Всѣки се запитва на какви принципи почиватъ тѣзи страшни загуби за общината и смязания еснафъ?!

Обективната мисълъ отговаря: тѣзи съображения носятъ името принципъ на общественото смущение.

Това не трѣбва да бѣде по силата на знаменититѣ думи на l'abbé Sieyes „les lois constitutionnelles sont dites fondamentales non pas en ce sens qu'elles puissent devenir indépendantes de la souveraineté nationale, mais parce que les corps, qui existent et agissent par elles, ne peuvent pas y toucher“.

(Конституционнитѣ закони сж наречени основни не въ тоя смисълъ, че тѣ могатъ да станатъ независими отъ самодържавието, но защото чиновнитѣ, които сжществуватъ и действуватъ чрезъ тѣхъ, не могатъ да ги нарушаватъ).

Но желателно е да се знае защо тѣзи хубави думи на Sieyes не намѣрватъ отзвукъ въ душитѣ на тѣзи, за които сж предназначени. Причинитѣ сж изказани великолепно отъ R. Poincaré, Revue de Paris 1898:

„La con fusion la plus lamentable s'est introduite dans l'exercice des divers mandats. Chaque serviteur s'est pris pour le maître. Chaque député a cru qu'il personnifiait le peuple“ (Най-плачевното смущение се въведе въ упражняването на различнитѣ пълномощия. Всѣки служител се счете за господаръ. Всѣки депутатъ се помисли, че той олицетворява народа).

Най-красивото дѣло на човѣка е да търси истината и да приложи всички срѣдства да я осъществи. Тази велика дума е на страната на народа и въ името на нея ще се сплоти и непремѣнно ще си извоюва правото.

Сливенско Градско Общинско Управление

Обявление № 4959

гр. Сливенъ, 9 априль 1936 год.

Известяватъ се интересувачитѣ, че на 20 априль 1936 год., отъ 9 часа въ Сливенското данъчно управление ще се почнатъ преговори за отдаване подъ наемъ, по доброволно съгласие, на общинскитѣ булевардни бараки № 24, 28 и 32, за време отъ деня на сключване договора до 31 декемврий 1937 год.

Тѣржнитѣ книжа сж на разположение всѣки присѣственъ денъ въ общинското управление.

Отъ Общинското управление.

Творчество и критика

Въ своя пътя на търсене, на възход, — творчеството винаги е извиквало на живот критиката — оная обаче творческа критика, която сочи слабите места, завоитъ по пътя, за да предпази творческия дух от грешки, от увлечения и да покаже по доброто, по ценното. Но творчеството не всъкога е било щастливо съпровождано от тая творческа критика; по често върху него сж се изсипвали съ ярост стрелитъ на критиката на разрушението, на оная, която нѣма никакви принципи, но отрича всичко, и която съчетава въ себе си: злоба, егоизъм, лични интереси и смѣтки, страхъ и подлостъ . . .

Една високо идеалистична и творческа общинска управа днесъ реди сждбинитъ на 30,000-ния Сливенъ, и това трѣбва да бжде добре оценено отъ всички. Защото една отъ главнитъ причини за западането на Сливенъ е била липсата на именно творческа и идеалистично настроена общинска управа. Известно е: повече отъ десетъ години Сливенската община бѣ въ ржцетъ на комуниститъ. Управлението имъ бѣ пагубно за града. Подъ познатия комунистически девизъ „Колкото по-зле, толкова по-добре“ тѣ оставиха само разруха. Наследи ги партийната олигархия. Подъ партизанския пѣкъ девизъ „Партията надъ всичко“, подъ ржководството на една управа играчка въ ржцетъ на шепата партизани, управа безъ система, безъ ясно познание проблемитъ на града, — Сливенъ не отиде по-далечъ . . . А въ тоя градъ съ естествени заложби за просперитетъ, съ будно и жилаво население за работа, — стоеха засипани възможности, инициативи, затрупани отъ кметско бездействие или, лични смѣтки и интереси . . .

Една творческа и честна ржка трѣбваше да отпуше язътъ, да отвори пътя на стопанско възмогане . . . И тая ржка твърда и творческа има днешната управа на Сливенъ, една управа която съчетава въ себе си: *компетентностъ* — защото има въ състава си кметъ архитектъ-инженеръ, пом. кметъ — сждия, и пом. кметъ — агрономъ-специалистъ.

Идеализъмъ и готовностъ за лични жертви — защото всѣки отъ управата напусна готова своя работа за да служатъ на града си: — кмета *напълно безвъзмездно*, а помощниците съ *самоволно намалени заплати отъ по 1500 лв.*

Система въ работата и върно познаване проблемитъ на града, защото дойдоха съ предварително известенъ планъ за работа и защото ясно посочиха основнитъ проблеми за повдигането на Сливенъ — *икономическото повдигане, създаване сигуренъ поминъкъ и благосъстояние на гражданитъ* . . .

Отъ 6—7 месеца само тая общинска управа действа. Тя създаде: реаленъ общински бюджетъ, реализира (една мечта за Сливенъ) голѣмия проблемъ за оросяване Краставо поле като намѣри обилна подпочвена вода, изработи плановетъ и ще пристъпи още тая пролѣтъ къмъ постройка на: градски хали, кланица и прогимназия, за които отъ години дремеха милиони фондови срѣдства. Извоюва редица придобивки за Сливенъ и околията, но най-важното — създаде друго *отношение на гражданитъ къмъ общината*, посочи ясно *дѣлгитъ имъ и нуждата отъ единение, издигна авторитета на управата и още по-важното — очерта ясно жизненитъ проблеми на града, като посочи пътя на всѣка бждаща общинска управа* . . .

Но тъкмо тая творческа дейностъ на новата общинска управа подета съ размахъ засѣгна по пътя си нѣкои лични интереси, неудовлетворени амбиции, апетити. Тя отне и „влианието“ и „властта“ на ония, които редица години или непосрѣдно използуваха общинската управа, или командуваха по „свой вкусъ“ протежетата си въ управата. Днесъ по най-важнитъ стопански въпроси (постройка на хали, кланица и др.) тия хора надаватъ вой, искатъ анкети, говорятъ отъ името на „града“ искатъ да представяватъ „общественото мнение“ и чакатъ да дойде отново благословеното време на тѣхното „загубено царство“.

Срещу тая „критика“, която спѣва всячески творческата дейностъ на общинската управа, която не създава, а руши, която нѣма принципи въ „борбата си“, но има достатъчно злоба, егоизъмъ, подлостъ, трѣбва да възстане всѣки честенъ сливенски гражданинъ.

Срещу тая „критика“ трѣбва да възстанатъ всички въ защита на *личноститъ, а на системата на творчество и идеализъмъ* срещу оная на „бездействие и облаги“ която доведе Сливенъ до просяшка тояга, и която днесъ наново се надига за да спре подетия отъ всички среди на града процесъ на стопанско превъзмогане на Сливенъ.

Г. Ноевъ.

помогната и отъ негови лични преимущества, каквито сж умѣтъ, волята, увѣреността, смѣлостта и др. Умѣтъ — способността правилно да се мисли въ бойната обстановка, е необходимо качество за единъ военачалникъ, какъвто и да билъ той. Умѣтъ и волята, твърди Наполеонъ, трѣбва да съставятъ едно и сжщо нѣщо; въ главата на началника тѣ сж равноценни.

Уверността — тя е свойство на ума, основано на солидни знания и вѣра въ собственитъ сили и своя умъ, вѣра въ Божия промисълъ, въ предопредѣленieto, въ лично щастие. Това свойство на ума повдига енергията, усилва настойчивостта, извиква жаждата за успѣхъ, помага за победата. Наполеонъ и Скобелевъ сж вѣрвали въ Божия промисълъ и въ своя умъ. Въ последната война германцитъ вѣрваха въ силата на своето оржие и своя духъ. Французитъ вѣрваха въ силата на своята народностъ и ума

на своитъ водачи. Руситъ се колебаеха и не вѣрваха . . .

Паметта — способността да запазваме отъ по-рано придобититъ впечатления — е много ценно качество на началника. Тя му помага да може бързо да се справи съ обстановката. Наполеонъ безъ справки, безъ указания отъ щаба помни кжде и какви негови части се намиратъ и кой ги командува. Паметта помага на ума да бжде самоуверенъ въ бждещето, защото така и така е било въ миналото и тѣй ще бжде, или трѣбва да бжде въ бждеще. Паметта ни помага да запазваме знанията, а чрезъ последнитъ — да познаваме и владѣемъ чувствата.

Волята на началника се проявява чрезъ способността да се съсрѣдоточи въ сжщината на своята дейностъ и да не се отдѣля отъ нея, а чрезъ енергия и напругане на цѣлата си физика и нервна система да извърши тая си работа и чрезъ настойчивостта пѣкъ да

СЛИВЕНЪ

(Споменъ)

При споменитъ отъ Сливенъ, у менъ се будятъ мисли и чувства на едно далечно минало, пълно съ младенчески идеали. Възпитанъ въ неговата гимназия, една отъ най-старитъ и уредени български гимназии, въ която цареше духъ на родолюбие, обществена дисциплина и сериозна наука, чувствавамъ се задълженъ къмъ този градъ, който въ миналото ни даде толкова заслужили и свѣтли имена.

Днесъ съ болка на душата, изпитвамъ тежка мъка, за неговото незачитане и пренебрегване, въ много отношения. Неговата днешна сждба, никакъ не е достойна и заслужена отъ този голѣмъ градъ въ миналото. Градътъ, който и презъ турското робство и презъ Възраждането, даде предъ олтаря на Отецеството сжпни жертви, трѣбва да бжде зачетенъ и подпомогнатъ. Никога нѣма да се изтрие отъ историята славното минало на този градъ. Свѣтитъ имена на неговитъ чеда сж факели, които озаряватъ небосклонитъ на Родината ни. България имъ е признателна и вечно ще хвали родното имъ мѣсто.

Недавнашното празнуване паметта на легендарния воевода *Хаджи Димитъръ* и другитъ заслужили сливенци, ме накара да се почувствамъ гордъ, че можахъ да поднеса моитъ сърдечни привѣти къмъ сливенци, като единъ отъ първитъ възпитаници на гимназията въ Сливенъ. Тѣ и въ миналото и въ настоящото сж дали доказателства, че сж последователи на своитъ бащи и дѣди. Въ всѣко културно дѣло на България ще намеримъ въ първитъ редове синоветъ на този градъ, които твърде много сж допринесли за материалния и духовенъ прогресъ на Отецеството ни.

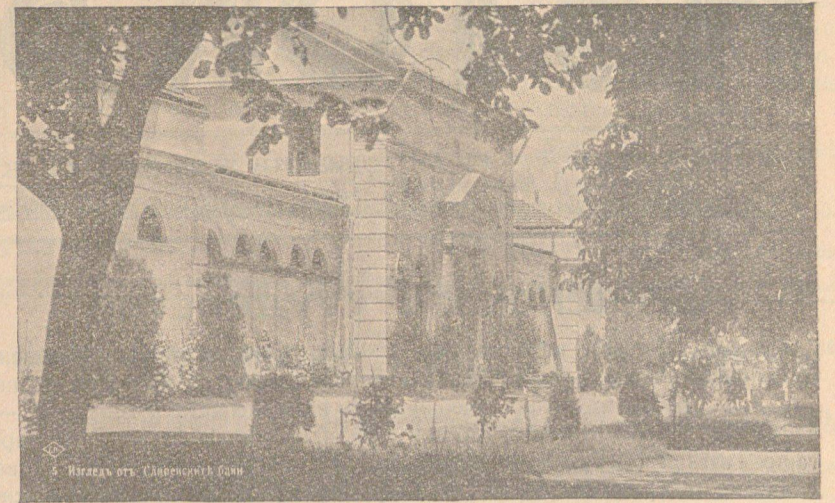
Спомнямъ си ученическия животъ, прекаранъ въ Сливенъ преди повече отъ петдесетъ години, кждето съ другари изживѣхме идеалитъ си, тѣй смислено и тѣй красиво. Спомнямъ си като днесъ, какъ ние ученицитъ отъ гимназията, заедно съ воеводата *Панайотъ Хитовъ*, доживѣлъ да види народа си свободенъ следъ славнитъ и легендарни свои подвизи и борби, на 6-ий Септемврий 1885 г., провъзгласявахме съединението на дветъ България. Какъвъ ентузиазъмъ ни въодушевяваше тогава! Още деца, ние вземахме участие въ голѣмото дѣло — СЪЕДИНЕНИЕТО. Тамъ, въ Сливенъ, се калихме да обичаме Отецеството си. За това бѣше тѣй живо участието на хилядниятъ народъ, при освещаването на народния *паметникъ*, въ празника на този . . . Който не умира.

Д-ръ Ф. Симеоновъ
Айтосъ

„ИЗТОКЪ“ работи за икономическо и културно повдигане на Сливенъ и околията.

ПОСЕТЕТЕ

СЛИВЕНСКИТЪ МИНЕРАЛНИ БАНИ!

Едни отъ най-старитъ термални, добре уредени бани. Тѣхната лѣковитостъ е известна задъ границитъ на България. Днешната общинска управа полага усърдие и похвални грижи за да направи банитъ едни отъ най-модернитъ и уредени въ страната.

Бѣленската скотовѣдна Комисия, Сливенска ок.

Обявление № 1130

Известява се, че на 31-енъ день отъ публикуването на настоящето, 11 часа преди обѣдъ въ общината ще се извърши спазаряване за отдаване на наемател преработката на млѣкото въ района на с. Боровдолъ, въ който влизатъ и селата: Бѣла-Паланка и с. Жълтъ-Брѣгъ, за презъ 1936 год. Количеството на млѣкото е около 70,000 литри съ първоначална оценка 2.5 лв. за единъ литъръ.

Поемнитъ условия сж на разположение въ общината.

с. Бѣла 8. IV. 1936 г.

Отъ Общината

Бѣленско общинско управление, Сливенска ок.

Обявление № 1132

Известява се, че на 16-енъ день отъ публикуване настоящето въ общината отъ 15 до 18 часа ще се произведе търгъ съ тайна конкуренция за отдаване на наемател пашата въ м. „Махмудъ-Бунаръ“ и „Съръ-Аланъ“ — Бѣла-Паланско землище отъ 6000 дек. за време отъ 1. V. до 1. XI. 1936 год. Първоначалната цена е 18,000 лв. Офертитъ и документитъ ще се приематъ до 15 часа въ деня на търга. Залогъ за правоучастие въ търга е 5 на сто върху първоначалната цена, който следъ утвърждаването се допѣлва на 10 на сто върху добитата стойностъ. Закона за Б. О. П. е задължителенъ. Тържнитъ книжа сж на разположение въ общината и могатъ да се видятъ всѣки присѣственъ день и часъ.

с. Бѣла 8. IV. 1936 г.

Отъ Общината

БЛАГОДАРНОСТЪ

Сжпругата и близкитъ на покойния

Борисъ Хр. Бъчваровъ

Изказватъ своята благодарностъ на Д-вото на запас. подоф: „Х. Димитъръ“ на Слив. поп. банка, на мелничарското здружение за издаденитъ некролози и на всички онези които изказаха съболезнованията си телеграфически или устно и съпроводиха тлѣнитъ останки на покойния до църквата и гробищата.

Отъ опечаленитъ

ГОЛѢМЪ ИЗБОРЪ
отъ разни видове

Часовници

джебни и ржчни
мжжки и дамски
НАЙ-МОДЕРНИ ФОРМИ
БИЖУТЕРИЯ

Златна, сребърна и дубле
Златни годежни халки
200—300 лв.

Прѣстени, брошки,
обици, кръстове,
Гривни за годежи, вѣнчавания,
именнични и др.
случаи на износни цени и условия при

К. САХАКЯНЪ

Часовникарь-златаръ
подъ общината

Началникътъ влияе на боя съ тѣзи си положителни качества и въ последния моментъ наклонява въ своя полза везната на победата. Така можемъ да си обяснимъ значението, което французкия воененъ психологъ Хангийяръ потвърждава въ това че „характерътъ на началника е моторътъ на моралнитъ сили, а тѣ сж победата“.

Началникътъ трѣбва да бжде: вѣрващъ, за да проведе въ изпълнение решението си и да запази въ душитъ на подчиненитъ пламъкътъ на надеждата; енергиченъ, за да защитава своитъ идеи и заповѣди на всѣка цена и безусловно; да е организаторъ, за да създаде редъ, който е базата на успѣха, защото безредието е първия знакъ на поражението; храбъръ, за да даде живия примѣръ на подчиненитъ си хора. Надъ всичко, обаче, голѣмитъ началникъ трѣбва да притежава здравъ разсъдъкъ и творческо въображение.

крепи и следва решението навредъ, за да се върви къмъ поставената цели, безъ да се смущава отъ прѣпятствията и неуспѣхитъ. Това качество особено е ценно въ военната дейностъ, кждето победата често е на границата на поражението, гдето едно последно усилие решава всичко. Началникътъ съ твърда воля трѣбва да се стреми да се издигне презъ хиляди пропасти къмъ висинитъ на свѣтлия успѣхъ.

Самообладанието е умение да не показваме извънъ насъ чувствата, които ни владѣятъ. Самообладанието е възпитание на волята, дисциплина на духа, и само човѣкъ, който може иапѣлно да се владѣе, може да бжде добъръ началникъ.

Началникътъ трѣбва да бжде въ висока степенъ пропитъ отъ патриотични и религиозни чувства и духътъ му да е обгоренъ отъ пламъка на тия чувства, за да запази въ решителниятъ моментъ тактъ въ душата на хората си, безъ който тѣ не биха могли да се биятъ.

ИЗТОКЪ

ХРОНИКА

СЛИВЕНЦИ ХУДОЖНИЦИ

Редакцията на „Изтокъ“ чести свѣтлитѣ Христови празници на читателитѣ си

Димитъръ Гаджаловъ

ОБЯВИ: официални по 2 лв. кв. см. сѣдебни — по 1 лв. на дума, търговски и др. — по спораз.

ГОДИШЕНЪ ЛЕОАМЕНТЪ 60 ЛВ. АДРЕСЪ: в. „Изтокъ“ — Сливенъ

Сливенското студенство

Сливенъ изпраща всѣка година въ столицата значително число студенти, въ разнитѣ висши учебни заведения. Тѣхното число, достигашо стотици презъ нѣкои години, е давало и продължава да дава кадри отъ млади интеллигенти, заемащи разни държавни, обществени и частни служби. Живота на сливенското студенство, въ миналото още, е билъ осмисленъ и чрезъ неговото организиране. Преди войнитѣ, сливенскитѣ студенти, подобно на останалитѣ сливенци въ София, образуваха първи своето студентско дружество. Следъ войнитѣ, тѣ първи пакъ възстановиха студентската си организация.

Много или малко, академичното студентско дружество на сливенци постигаше своитѣ цели и предназначение. Оставаше да се върви къмъ по-голямѣ постижения. По настоящемъ обаче, нашитѣ съграждани студенти не живѣятъ добъръ академично-организационенъ животъ. Въместо да иматъ една здрава организация, която да служи както на тѣхнитѣ университетски нужди и цели, така и да допринесе за доброто на родния градъ, вмѣсто да взематъ примеръ и поука отъ възрастнитѣ си съграждани, членове на сливенската културна дружба въ София — днесъ сливенскитѣ студенти иматъ две отдѣлни, враждуващи помежду си дружества.

Какво раздѣля младитѣ сливенски академици, за да вървятъ по пътя на дѣленията и гоненията — тази нещастна и фатална българска черта? Резултатитѣ на това враждуване и разкъсване на силитѣ имъ, въ никой случай не могатъ да бждатъ повече отъ отрицателни. Причинитѣ — както и да бждатъ сочени и мотивирани — сж несериозни и неоправдани. До колкото знаемъ, закона не позволява сжществуването на повече отъ една организация за опредѣлена обществена целъ — професионална или академична.

Канитѣ и насърчаваме нашитѣ съграждани — софийски студенти, да приобшатъ силитѣ и добритѣ си намерения къмъ една единна, здрава другарска организация, въ който случай само тѣ ще могатъ да изпълнятъ достойно академическия си дългъ — по между си, като колеги и дългѣтъ, който иматъ къмъ родния градъ — да допринесатъ съ своитѣ сили и възможности, за неговото материално и културно напредване.

Иначе — и върху тѣхъ ще тежи упректѣтъ на бждащето, че и тѣ — младитѣ, бждитѣ надеждни синонове сж отровени отъ болестята на старитѣ — да се дѣлятъ, да се гонятъ, да издребняватъ и въ безплодни вражди и гонения, да пропсватъ гражданския си дългъ.

Книжнина

Речникъ за синонимитѣ въ българския езикъ отъ Любенъ Нановъ. Нашия съгражданинъ и приятелъ г. Любенъ Нановъ е издалъ своя сериозенъ трудъ — „Речникъ на синонимитѣ въ Българския езикъ“, плодъ на дългогодишна упорита и сериозна работа. Речника, който самъ автора го нарича: „Езиковъ нарѣчникъ за съпоставяне на близки по значение думи и за улеснено намиране на подходния изразъ“, е едно истинско богатство въ нашата езикова литература и полезенъ нарѣчникъ за всѣки грамотенъ и културенъ българинъ. Сжщия съдържа повече отъ 10 хиляди главни думи, съ около 1000 често употребяеми въ езика ни чуждици. Преимуществовата му се състоятъ въ цели, които автора си е поставилъ за постижение и сполучливо е разрешилъ. Въ речника, всѣки боравящъ съ говоримия ни и писменъ езикъ, може да намѣри точната дума и изразъ за понятието, което иска да изрази или да напише, и които точни и умѣстни думи и изрази, така често напушатъ паметта ни, въ момента, когато ни сж най-нуждни. Чрезъ речника може да се избѣгнатъ лесно многото и ненуждни чужди думи, които така досадно се натрапватъ въ богатия ни говоримъ и писменъ езикъ.

Препорѣчваме този цененъ и полезенъ книжовенъ трудъ на читателитѣ на „Изтокъ“.

Военната победа и българския духъ — отъ Полковникъ Соколя Алексиевъ

Авторътъ на тази книга — Полковникъ Алексиевъ, който преди две години бѣ на служба въ градътъ ни, заслужава поздравъ и похвала за своя интересенъ трудъ. Добъръ психологъ, като воененъ служителъ и гражданинъ съ развито и реално чувство на социологъ, автора е направилъ сполучливъ опитъ да хвърли аналитиченъ историко — общественъ погледъ върху сжщността на военната победа. Последната, въ сжщностъ, е нашата историческа сѣдба. Тя е и пречупения мечъ и недовършенъ пѣтъ въ историята на българитѣ. Върху нея се закрепилъ и пролѣсна миналото ни като народъ. Нейното отражение обослява настоящето ни държавно и народностно състояние и е вечната звезда, сочеща пътя къмъ бждащето на българския народъ. Победата! — тя не е победа само на орѣжието, но и на духовно силния и каленъ въ борбитѣ на вековетѣ народъ, на издигнатата обществена **нравственостъ**, на надаренитѣ и достойни водачи.

Разглеждайки този интересенъ и трудно подаващъ се на социологично обуславяне и историческо обяснение, въпросъ — Полковникъ Алексиевъ отбелезва интересни мисли, дава сполучливи примери и доводи, служейки си съ стегнатъ и цвѣтитъ езикъ.

Сериозната критика даде най-добри и заслужено ласкави отзиви за трудътъ на г. Алексиевъ. Качествата на тази непретенциозна книга, сж, може би, още по ценни и поради характерността на нашата съвременностъ, която кара всѣки съзнателенъ и честенъ гражданинъ да се замисли върху миналото, нас-

■ По инициатива на сливенската дружба въ София, ще бжде отпразнуванъ юбилей на нашия съгражданинъ — **Д-ръ Добри Минковъ**, по случай 80 годишнината му и 60 годишна обществена и научна деятелностъ, като висшъ сѣдия и общественикъ. Въ това заслужено чествуване ще взематъ участие и българскитѣ адвокатски и сѣдийски институти и организации.

■ Отъ сборника „Той не умира“, голѣма частъ отъ томоветъ, повече отъ 1500, сж непродадени и непласирани. Независимо отъ качествата на тази юбилейна книга, мислиме, че сжщата не е предназначена да стои складирана въ изби и тавани, а трѣбва да намери широко разпространение всредъ обществото. Сжщо така сж непласирани и голѣма частъ отъ юбилейнитѣ „**Х. Димитрови**“ пощенски марки. За това непласиране, отъ дирекцията на пошитѣ объясняватъ, че билъ причина самия комитетъ, който разпоредилъ по кои станции какви количества и видове марки да се изпратятъ, въпреки практиката и познанията на дирекцията.

■ **Г-нъ Тодоръ Димитровъ** нашъ съгражданинъ — художникъ, познатъ въ града ни отъ миналогодишната изложба е заминалъ за Бѣлградъ, където по случай празницитѣ, устройва самостоятелна изложба. Пожелаваме му успѣхъ.

■ **Годишната консумация** на соль въ страната е около 55 хиляди тона — достатъчна за да се покрие отъ количеството на произведената въ страната соль.

■ **Назначенъ е** за секретаръ на бѣлг. генералъ консулъ въ Мюнхенъ, нашия съгражданинъ и сътрудникъ — **Д-ръ Любенъ Гудевъ**. Поздравявайки г. Гудевъ съ новата му длъжностъ, желяемъ му успѣхи въ сжщата.

■ **Бургазка областъ** е съ най-силно развито **овцевѣдство** въ страната. Презъ 1935 год. млѣкопреработването въ сжщата, се изразява въ следнитѣ цифри: доставане млѣко за миндритѣ 25,707 л. — краве, 1,146 л. — биволско, 487,732 л. — козъо, 9,963,952 л. — овце. Добити продукти: 105,948 кгр. масло, 964,245 кгр. — кашкавалъ и 1,112,144 кгр. сирене,

■ **Новиятъ участъковъ инженеръ** — г. Кумановъ пристигна въ града ни и встѣпи въ длъжностъ.

■ **Ремонтътъ** на минералнитѣ бани се стлагатъ за есенята, тъй като сезонътъ на къпанията настѣпва, а илановетѣ и смѣтитѣ, представени отъ общината, още не сж утвърдени.

■ **Н. Добревъ**, зжболѣкаръ Честити свѣтлитѣ празници на своитѣ клиенти.

Следъ празницитѣ ще работи и срѣда и сѣбота.

■ **Трудовото бюро** е взело за обработване 400 декара земя, (бившето опитно поле) въ Креставо поле, съ задължение да направи ограда и да ремонтира сградата

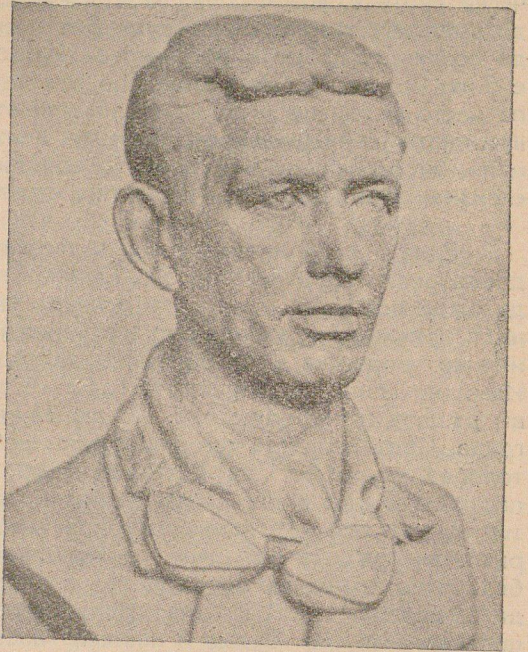
тоящото и неизвестното бждаще на българския народъ, нераздѣлна и сжжа частъ отъ тѣлото на който е и неговата армия, която въ очитѣ на нѣкои наивници или чакши печалното минало политически хитреци, продължава да бжде това, което не е била, не е, и нѣма да бжде.

Въ настоящия брой на „Изтокъ“ даваме откъслекъ отъ тази интересна и ценна книга, която препрѣчваме на читателитѣ си. Сжщата е въ 80 стр., струва 30 лв. и се намира въ по голѣмитѣ книжарници.

Димитъръ Гаджаловъ е единъ отъ сливенскитѣ художници на младата генерация.

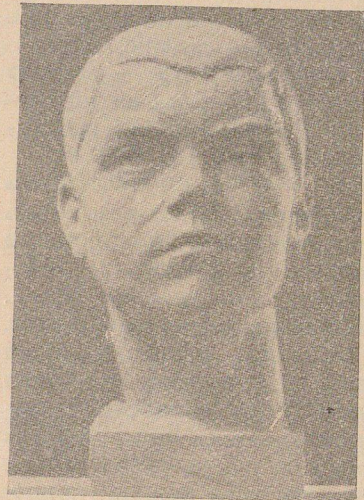
Областятъ, отъ която ни е най-добре познатъ, това е портретната скулптура. Въ неговитѣ бюстове ние съзираме едно сериозно отнасяне къмъ задачата — безъ шаржъ — едно задълбочаване въ външната и вътрешна форма, за това всѣки бюстъ у него е живъ и индивидуаленъ. Съвсемъ чужди сж за него увличанията на много наши художници по чужди експерименти: у него всичко е ясно, работитѣ му сами говорятъ за себе си — не сж ребуси, за да искатъ обяснения. За съзидането на едни ссладни основи на нашето изкуство, сж необходими повече творци отъ тоя родъ. Експериментитѣ ще последватъ следъ това сами по себе. Както на Западъ.

Материалътъ съ който си служи въ своитѣ работи е доста разнообразенъ: гислъ, мраморъ, съ които той борави добре, бронзъ и мѣдъ.

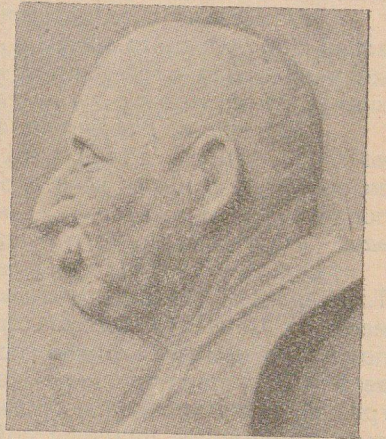

Бюстъ на Д. Соколовъ

Бронзъ

Глава на юноша

Барелефъ

мраморъ

Поднасяме на читателитѣ си три отъ неговитѣ творби, отъ които мраморния барелефъ и главата на юноша сж едни отъ последнитѣ.

на опитното поле. Началникътъ на Бюрото — г. Томовъ има похвалната идея да прокара напоителна вада отъ мѣстото на водочерпене (до електрическата централа) за отпуснатата на бюрото земя.

■ **Правятъ** се постѣпки отъ постоянното присѣтствие на общината за отпускане нѣколко десетки хиляди лева, които да се раздадатъ по празницитѣ на беднитѣ сливенски граждани.

■ **Б. Д. Ж.** ще уреди разсадникъ около Сливенъ. За целта общината е отпуснала безплатно 50 декара земя.

■ **Общинскитѣ съветъ** е далъ безплатно 50 декара въ Креставо поле и на Държавното лесничейство за създаване на разсадникъ за горски посадения.

■ **Стопанството** на Сливенския областенъ затворъ при Дебелката кория ще се превърне на образцово. Преценявайки добритѣ намѣрения на управата на затвора, общинския съветъ е отстъпилъ безвъзмездно 200 декара отъ общинската земя.

■ **Участъковото инженерство** ще строи кантонъ въ южната частъ на града, край шосето Сливенъ—Ямболъ. Мѣстото е отпуснато отъ общината безплатно.

■ **Общото събрание** на тютюневата кооперация „Българка“ — Сливенъ, е решило доброволната ликвидация на кооперацията. За ликвидатори сж избрани: Хр. Джисовъ, П. х. Добревъ и Никола Боевъ. Както е известно следъ откритието тют. антрепозитъ на Б. З. Б. въ града ни, „Българка“ фактически бѣ престанала да се занимава съ събиране на тютюни.

■ **По случай участието** на Сливенския народенъ хоръ въ голѣмитѣ пѣвчески тържества въ гр. Пловдивъ, читалище „Зора“ е отпуснало на сжщия 4,000 лв.

■ **Слив. Икономическо** д-во, заедно съ туристическия дружество въ града, е решило да постави началото на единъ фондъ, срѣдствата на който ще послужатъ за изкупуване на всички Частни гори въ района на водосборния басейнъ на двата сливенски водопроводи. Идеята е повече отъ добра и е единственото срѣдство за запазване отъ изсичане тия частни гори.

■ **Тая година се навършватъ** 30 години отъ основаването на първата селска кредитна кооперация въ Сливенска околия — въ с. Гаврилово. Подета е инициативата за отпразнуване първия кооперативенъ юбилей въ Сливенско.

■ **Назначенъ е за управителъ** на Сливенскитѣ Минерални бани г. Коста Кисювъ. Сжщия познаваме като енергиченъ и дѣлови човѣкъ и вѣрваме, че ще постави въ редъ това голѣмо богатство на Сливенъ.

■ **На общо год. събрание** на Слив. икон. д-во за членове на упр. съветѣ сж избрани: Георги Долапчиевъ, Петъръ Димитровъ и Деянъ Парпуловъ; за членове на контр. съветѣ сж избрани: Панайотъ Чаушевъ, Георги Папазовъ и Георги Бѣлчевъ.

■ **Министерството** на В. Р. Н. З. е решило да се пристѣпи къмъ конкретни мѣропрятия и инициативи въ избранитѣ за **образцови** градове и села въ страната. Полученитѣ резултати ще послужатъ за примѣръ и подражание за другитѣ села и градове въ областитѣ.

Както своевременно съобщихме за образцовъ градъ въ Бургазка областъ е избранъ гр. Сливенъ.

Посетете вечеринката на сливенското студентско дружество!

Печатница „Добриновъ“, София Бул. Дондуковъ 43. Тел. 50-88